Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

ac post uirguũ supius dat̃. S; qua conpunc
tio amoris dignitate pminet/ necesse fuit ut p
us uirguũ supius deinde in ferũ cõmemorare
debuisset. PETR. P lacet quod dicis. S; postquã
hunc uenerande uite eleutheriũ hui mertis fuisse dicis
tu. libet inqrere si nẽ in mundo ee credendũ ẽ. aliquos
tales. GRE. Florentius tibi bone ecclẽ epẽ/ cui ueritatis atq;
scitatis mertũ dilectioni tue incognitũ nõ ẽ. hic mihi
esse apud se pbrm quendã amantiũ nomine/ pci
pue simplicitatis narrauit uirũ. quẽ hoc habere
uirtutis perhibet ut aplõr more manũ super
egros ponat. et salutẽ restituat. et quam libet
uehemens egritudo sit/ adtactũ illi abcedat.
Quẽ hoc etiam habere miraculi adiunxit. quã
unquolibet loco qui uis in manissime aspera
tis serpentẽ reperit/ mox ut eũ signo crucis signa
uerit extinguit. ita ut p uirtutem crucis quam
uir di digno edideritt/ diruptis uisceribus moriat̃.
Quẽ si quando serpens in foramine fugerit. signo
crucis foraminis benedicit. statiq; ex foramine ser
pens iã mortuus tbt̃. Quẽ tantę uirtutis uirum
ipse etiã uidere curauit. eũq; ad me deductũ infi
firmoq; domo paucis diebus manere uoluit. ubi si qua
ad esset curationis gratia citius pbari potuisset. Ibi
autẽ quidã inter egros alios. mente captus iacebat.
quẽ medici greco uocabulo freneticum appellant.
Qui quadã nocte cum magnas uoces scilicet in